

Rønbækskolens plan mod mobning

- antimobnings-handleplan

Definition af mobning:

"Mobning er en gruppes systematiske forfølgelse eller udelukkelse af en enkelt person på et sted, hvor denne person er 'tvunget' til at opholde sig." (Børns Vilkår)

Ud fra definitionen kan vi kende mobning på følgende:

- Det er et gruppefænomen. Selv om der kun er én mobber, kan mobningen kun foregå, fordi resten af gruppen intet gør.
- Et mønster, der gentager sig over tid (systematik).
- Formerne kan være aktive ved synlig forfølgelse eller passive ved den mere tavse udelukkelse.
- Mobning sker ofte på et sted, som offeret ikke kan forlade, eller via sociale medier.

Drenge mobber ofte meget direkte.

- Eksempelvis ved at bruge øgenavne og fysisk vold

Piger mobber ofte mere indirekte.

- Eksempelvis ved at udelukke andre fra fællesskabet og sprede rygter

Eksempler på mobning:

- at bruge nedsættende øgenavne
- at holde en udenfor fællesskabet
- at sprede rygter og bagtale
- at true eller tvinge
- at bruge fysisk vold

Mobning har alvorlige konsekvenser for den, det går ud over. Den, der mobbes, kan få problemer med hovedpine, andre fysiske symptomer, få stress, miste sin koncentrationsevne, blive socialt isoleret og få et lavt selvværd.

Mobning kan under ingen omstændigheder accepteres!

Handleplanen er delt op i tre overskrifter:

- **Elev-handleplan overfor mobning**
- **Voksen-handleplan overfor mobning**
- **Trivselstiltag**

Elev-handleplan overfor mobning - Det kan DU gøre:

- Sig et alvorligt STOP, hvis du bliver drillet og ikke selv synes, det er sjovt.
- Prøv at undgå klikedannelser. Det vil sige: "lad være med at holde nogen udenfor".
- Hvis du bliver mobbet, skal du fortælle det til dine forældre eller en anden voksen, som du er tryk ved. Du kan også fortælle det til en god ven, som kan hjælpe med at få det sagt til en voksen.
- Hvis du ser en anden elev blive mobbet, skal du hjælpe ved eksempelvis at prøve at stoppe mobningen eller ved at sige det til en lærer eller pædagog.

Voksen-handleplan overfor mobning - Det gør ANSATTE og FORÆLDRE:

- Lærere/pædagoger griber hurtigt ind, når de konstaterer mobningen.
- Det er legalt og afgørende, at eleverne siger til forældrene/lærerne/pædagogerne, hvis de føler sig mobbet.
- Vi søger omgående at stoppe mobningen, da vi finder det helt uacceptabelt. Vi sætter tiltag i gang for at bedre den sociale trivsel.
- Vi vil i den efterfølgende periode være særligt opmærksomme på de enkelte involverede og på fællesskabets trivsel.
- Vi vil i samarbejde med eleverne og forældrene på stamholdet/i klassen/på årgangen arbejde med at ændre holdninger, sprog og adfærd, så mobningen ikke gentager sig.
- Skolens AKT-team (Adfærd, Kontakt, Trivsel) kan inddrages i arbejdet.
- Skoleledelsen får altid besked.
- Ved gentagende tilfælde af mobning bliver der sat gang i en plan i samarbejde med ledelsen.

Trivselstiltag

Det er afgørende for elevernes læring, at alle omkring dem tager hånd om deres trivsel både personligt, socialt og fagligt. Vi arbejder med trivsel for den enkelte og fællesskabet.

1. Alle stamhold/klasser arbejder med trivsel og taler om, hvordan man opfører sig overfor hinanden.

Udgangspunktet er samtaler med eleverne om, hvordan de gerne vil have, andre er overfor dem og dermed også, hvordan de selv skal være overfor andre.

2. En gang årligt laves en trivselsundersøgelse i alle stamhold/klasser.

Klassens lærere vurderer resultatet og sætter eventuelt nogle tiltag i gang. Om nødvendigt henter de hjælp fra skolens AKT-team.

Juni 2016

3. Årgangsteamet arbejder løbende med kommunikation og social kompetence i undervisningen alt efter klassetrin.

Vi arbejder gennem året kontinuerligt med stamholdets/klassens sociale trivsel. Det foregår gennem stadig tilbagevendende samtaler, fortællekreds, lege, aktiviteter osv.

4. Forældrene inviteres til dialog omkring social kompetence og trivsel på forældremøder gennem hele skoleforløbet.

Vi sætter rammerne for samtaler om, hvordan vi bedst støtter op om elevernes udvikling af personlige og sociale kompetencer og om, hvordan vi som voksne (både forældre, lærere og pædagoger) kan være gode rollemodeller for udvikling af et rummeligt fælleskab mellem eleverne.